II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 10 april 1986

betreffende door Beckmann & Vagedes KG, Bocholt, ingediende verzoeken om terugbetaling van bij de invoer van bepaalde garens van katoen, van oorsprong uit Turkije, geïnde anti-dumpingrechten

(86/207/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2176/84 van de Raad van 23 juli 1984 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap [1], inzonderheid op artikel 16,

Overwegende hetgeen volgt :

A. Procedure

(1) Op 3 december 1981 stelde de Commissie bij Verordening (EEG) nr. 3453/81 [2] een voorlopig anti-dumpingrecht van 16 % in op bepaalde garens van katoen, van oorsprong uit Turkije ; op 3 april 1982 werd bij Verordening (EEG) nr. 789/82 van de Raad [3] voor het betrokken produkt een definitief anti-dumpingrecht van 12 % ingesteld en werden de ingevolge Verordening (EEG) nr. 3453/81 met ingang van 1 januari 1982 tot zekerheid van het voorlopige recht gestelde bedragen ten belope van het definitieve recht definitief geïnd.

(2) Op 30 juli 1982 werd een regeling getroffen tussen de Commissie, enerzijds, en de Turkse Regering en de Turkse textielexporteursvereniging, anderzijds. Volgens deze regeling stemden de Turkse autoriteiten en de Turkse exporteurs ermee in de prijzen bij uitvoer naar de Gemeenschap van garens van katoen tot bepaalde niveaus te verhogen, hierna „de regelingsprijzen" genoemd. In de regeling was tevens voorzien in een periodieke aanpassing van deze prijzen ten einde rekening te houden met schommelingen in de prijzen van ruwe katoen in Turkije, die een overeenkomstige weerslag op de prijzen van garens van katoen in Turkije zouden hebben. De regelingsprijzen waren gelijk aan de normale waarden welke bij Verordening (EEG) nr. 789/82 definitief werden vastgesteld, zodat de uiteindelijk vastgestelde dumpingmarge werd opgeheven. Gezien deze regeling werd besloten dat het niet langer nodig was een anti-dumpingrecht te heffen. Het anti-dumpingrecht werd derhalve bij Verordening (EEG) nr. 2306/82 van de Raad [4] ingetrokken. Verordening (EEG) nr. 789/82 bleef evenwel van toepassing voor goederen die reeds het douanegebied van de Gemeenschap waren binnengebracht, maar aldaar nog niet tot het vrije verkeer waren toegelaten.

(3) In april 1982 diende Beckmann & Vagedes KG, Bocholt, een importeur van garens van katoen uit Turkije, bij de Duitse autoriteiten verscheidene verzoeken in om terugbetaling van een totaalbedrag van ... [5], hetgeen hij op zijn invoer van garens van katoen, van oorsprong uit Turkije, aan definitieve anti-dumpingrechten had betaald. De Duitse autoriteiten zonden deze verzoeken door naar de Commissie.

---

[1] PB nr. L 201 van 30. 7. 1984, blz. 1.
[2] PB nr. L 347 van 3. 12. 1981, blz. 19.
[3] PB nr. L 90 van 3. 4. 1982, blz. 1.
[4] PB nr. L 246 van 21. 8. 1982, blz. 14.
[5] In de voor bekendmaking bestemde versie van deze beschikking is dit cijfer weggelaten, conform de bepalingen van artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2176/84 van de Raad betreffende het niet-prijsgeven van zakengeheimen.

(4) De verzoeken werden door de Commissie onderzocht. De voorlopige resultaten van dit onderzoek werden aan de aanvrager meegedeeld en deze kreeg gelegenheid daarover opmerkingen te maken. De voorlopige resultaten hebben hem evenwel geen aanleiding tot opmerkingen gegeven.

(5) De Commissie stelde de Lid-Staten hiervan in kennis, waarbij zij haar standpunt ter zake meedeelde. Alle Lid-Staten waren het met dat standpunt eens.

B. Argumenten van de aanvrager

(6) De aanvrager heeft zijn verzoeken gebaseerd op het argument dat de prijzen bij uitvoer van de betrokken zendingen gelijk waren aan of hoger waren dan de onder 2 genoemde regelingsprijzen.

C. Ontvankelijkheid

(7) De verzoeken zijn ontvankelijk aangezien zij overeenkomstig de ter zake geldende bepalingen van de antidumpingwetgeving van de Gemeenschap, met name wat de tijdslimiet betreft, werden ingediend.

D. Gegrondheid van het verzoek

(8) Bij het onderzoek naar de geldigheid van de verzoeken van de aanvrager heeft de Commissie als normale waarden de onder 2 genoemde regelingsprijzen gebruikt. De Commissie achtte het gebruik van de regelingsprijzen als normale waarden passend aangezien deze prijzen gelijk waren aan de door de Commissie gedurende haar anti-dumpingonderzoek in Turkije vastgestelde normale waarden en dientengevolge aan de in Verordening (EEG) nr. 789/82 definitief vastgestelde waarden. De aanvrager werd tijdens het voorlopige onderzoek in kennis gesteld van het voornemen van de Commissie de regelingsprijzen als normale waarden aan te wenden, doch heeft hierop geen opmerkingen ingediend.

(9) Uit een vergelijking van de onder 8 genoemde normale waarden met de betrokken prijzen bij uitvoer, blijkt dat de vordering van de aanvrager niet gerechtvaardigd is,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De door Beckmann & Vagedes KG, Bocholt, in april 1982 ingediende verzoeken om terugbetaling worden afgewezen.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot Beckmann & Vagedes KG, D-4290 Bocholt.

Gedaan te Brussel, 10 april 1986.

Voor de Commissie

Willy DE CLERCQ

Lid van de Commissie